

CRVULJAK, 20 x 8 x 4 cm, tekstil

Danica Tešić rođena je 1987. u Beogradu. Diplomirala na Fakultetu primenjenih umetnosti u Beogradu, odsek - zidno slikarstvo. Realizovala je sedam samostalnih i izlagala je na preko 30 grupnih izložbi. Učestvovala je na nekoliko kolonija i rezidencija u zemlji i inostranstvu (Srbija, Belgija, Bosna i Hercegovina). Dobitnica je četiri nagrade u kategoriji slikarstva: Druga nagrada za crtež Fondacije „Vladimir Veličković“ 2024, Prva nagrada jesenje izložbe slikarsko-grafičke sekcije ULUPUDS-a 2016, Prva nagrada na međunarodnom festivalu umetnosti ŠUND 2012, Prva nagrada konkursa „Creative or cloned“ časopisa „Creative art“ 2011. U statusu je samostalnog umetnika. Živi i stvara u Beogradu.

Dom omladine Beograda
Makedonska 22
dobinfo@domomladine.org
www.domomladine.org

Za izdavača:
Andrija Bojanić, v.d. direktora
Urednica programa:
Marta Marković

Savet Galerije:
Ana Vejjković
Saša Janjić
Marko Lađušić
Predrag Damjanović

Dizajn:
Dom omladine Beograda
Štampa:
DonatGraf

Danica Tešić

HOROR ROMANTIKA

26. MART – 7. APRIL 2024.
GALERIJA DOMA OMLADINE BEOGRADA

HOROR ROMANTIKA / Danica Tešić

Nežna čudovišta

Stvarajući ali i posmatrajući umetnička dela u prvih dvadesetak godina XXI stoleća, možemo slobodno reći da je usled raznih nametnutih pokreta i skrivenih želja, političke korektnosti, platformi, umetnost izgubila svoju oštricu ali i svoju svrhu, svoj cilj.

Kako još Aristotel piše *da umetnost izvire iz nagona za uobličavanjem i iz čežnje za emocionalnim izrazom*, možemo reći da u svojoj suštini, umetnost jeste podržavanje stvarnosti, ono gotovo da drži ogledalo pred prirodom. Jer zaista čovek oduvek oseća zadovoljstvo u *simulaciji* (po Bodrijaru, podržavanje realnosti koja u osnovi ima nekakav stvarni objekat iliti proces), kao što voli umnožavanje, razmnožavanje...

Međutim, držimo li se još Aristotela, težnja umetnosti nije podražavanje samo spoljne pojave stvari, već više njihovog unutaršnjeg smisla, jer se u ovome, a ne u spoljnim manirima ili u detalju, sastoji njihova realnost. Otuda bi umetničko delo trebalo da postavlja kao cilj-oblik ili još više jedno sveto jedinstvo, jer to je kičma kompozicije, dela, fokusa oblika i tekstone, odnosno materijala.

Danica Tešić u svojim delima izkazuje jednu ličnu katarzu, ali ne samo kao estetičko očišćenje duše onoga koji posmatra neko umetničko delo, ili kao složeni proces kojim se potisnute ideje dovode u svest a zatim abreaguju ponovnim preživljavanjem ili verbalizacijom, već osećanje koja su se u nama nakupila pod pritiskom društvenih ograničenja, a koja bi se iznenada mogla izmetnuti u nedruštvene i destruktivne radnje. Ona želi da tim svojim radom prenese, oslobodi i otkloni u samom obliku neštethnih umetničkih uzbuđenja, svojim procesom stvaranja ali i onome koji sve to promatra, najpre sam čin stvaranja a onda i samo delo, svojim izazivanjem sažaljenja i straha koje tako i tada vrše to ritualno čišćenje potisnutih osećanja teskobe i neprijatnih emocija, darujući tako magijsku snagu umetnosti. Verbalizujući svoje delo metafora i simbola u podsvest kolektivnog, ona u svojim delima ili komadima skupljenim pod nazivom *HOROR ROMANTIKA* pokazuje upravo tu snagu, spajajući u prostoru svoje slike, rađene u tehničkoj olovkom i akrilom na papiru, sa tkaninom, materijalom, gotovo grotesknim skulpturama, bezličnim i pomalo zastrašujućim oblicima, sa repovima

ili lancima, koji i takvi u samom prostoru mogu imati svoju praktičnu namenu, poput taburea ili viseće vreće za udaranje, gradeći i produbljujući sam prostor u kome su izloženi zajedno sa slikama, jednu upravo takvu šokantnu romansu.

Tešićeva svoje apstrakne forme i oblike koje se šire (ali i grče, što je još jedna krajnost i suprotnost ove izložbe) sa samih dela i dominiraju prostorom, zajedno sa delovima ljudskog tela, kostiju u jednoj sublimaciji, amorfnosti grade i atmosferu, tu svoju romansu, svojim rastakanjem, promenljivošću, nepostojanošću, dodajući privlačnost zastrašujućeg, onog pominjanog podsvesnog, neracionalnog straha, uznemirujućeg traumatičnog iskustva koje nam pomaže da razumemo i pobedimo sve veće strahove društva koji nas okružuju ili su već u nama.

Saša Skalušević

LJUPKO STVORENJE, 135 x 17 x 20 cm, tekstil

ODJECI IZ PROŠLOSTI, 140 x 100 cm, olovka i akril na papiru

OLADI, 100 x 30 x 30 cm, tekstil

UBIJ ME NEŽNO, 60 x 40 x 10 cm, tekstil